

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1550/2022
03.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Цакула, председника већа, Јелене Ивановић, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милошевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градска чистоћа“ Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2654/21 од 13.10.2021. године, у седници одржаној 03.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2654/21 од 13.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2654/21 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 738/20 од 18.02.2021. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе учињено поднеском од 14.10.2020. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је поништен Анекс број 7 Уговора о раду заведен код туженог под ознаком број .. од 10.02.2020. године, као незаконит и обавезан тужени ЈКП „Градска чистоћа“ Београд да тужиоца врати на радно место на ком је радио пре потписивања Анекса број 7 Уговора о раду. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу по основу накнаде штете на име мање исплаћене зараде, за фебруар, март, мај и јун 2020. године, исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом, као у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да у корист тужиоца на износе из става трећег ове изреке уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање надлежном Републичком фонду пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд, доприносе за здравствено осигурање надлежном Републичком фонду за здравствено осигурање – Филијала Београд и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање – Филијала Београд. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 90.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2654/21 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер не постоји ниједан од разлога из члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овој парници је захтев за поништај анекса уговора о раду и враћање на рад, а не ради се о истој чињеничној и правној ситуацији као у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1641/2015 од 09.12.2016. године, на коју тужени у ревизији указује. Материјално право, као ни правно схватање на којима је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у вези захтева запосленог за враћање на рад када је поништен као незаконит анекс уговора о раду којим је запослени премештен на друго радно место, због чега не постоји потреба за разматрањем правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, побијаним анексом уговора о раду тужилац је премештен на друге послове и утврђена му је зарада на тим пословима. Према томе, овим анексом се не утиче на радноправни статус тужиоца у смислу заснивања, постојања и престанка радног односа када би ревизија увек била дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Цакула,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић